

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

คนที่มีโอกาสได้สร้างภาพยนตร์ไม่ว่าจะมีอาชีพหรือมือสมัครเล่นย่อมรู้กันดีว่ามากกว่าร้อยละห้าสิบของกระบวนการสร้างภาพยนตร์ ก็คือการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ปัญหาจิปาตะรอยแปดพันเก้า เข้ามาแบบรู้ล่วงหน้าบ้างไม่รู้บ้าง ปัญหาดินฟ้าอากาศ ไปจนถึงปัญหาส่วนตัวของที่ทีมงาน โกดาร์ดเคยบอกว่า การสร้างภาพยนตร์มันก็เหมือนกับการเดินทางในยุคตั้งรกรากของคนอเมริกัน แรก ๆ ก็ตื่นเต้นเต็มไปด้วยความหวัง พอทำไปสักพักก็เริ่มรู้สึกว่าจะเมื่อไหร่จะถึงที่หมาย เสียที พาลท้อถอยจะเลิกเอาเสียง่าย ๆ

ดังได้กล่าวในตอนแรกแล้วว่านี่เป็นงานของมือสมัครเล่นดังนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นก็มักจะมาจากความไม่เชี่ยวชาญ ไม่รอบคอบ

ปัญหาหนึ่งในฐานะตาลองก็คือ การโฟกัสภาพ ซึ่งกล้องโบเล็กซ์ 16 มม. นี้เราจะโฟกัสได้ต้องเปิดรูรับแสงกว้างสุด แต่เวลาถ่ายจริงต้องปรับรูรับแสงให้แคบลงตามที่เราอ่านค่าได้จากเครื่องวัดแสง ซึ่งการโฟกัสที่ยากลำบากจึงมักจะมีปัญหา เช่น ลืมปรับรูรับแสง เปิดทิ้งไว้ที่หน้ากล้องกว้างสุด ภาพออกมาโอเวอร์ไปหลายสตอป ซึ่งหากมีการเทคเฝือกี้ดีไป แต่ถ้ามีเทคเดียวก็ต้องไปแก้เอาตอนเทเลซีน ซึ่งค่อนข้างเสียเวลาและเงินทอง อีกประการคือเรื่องของความชัดลึก ในกรณีที่มีการวาง บล็อกกิ้งให้ตัวละครเคลื่อนเข้าหาหรือออกจากกล้อง หรือในทางกลับกันมีการใช้การเคลื่อนกล้องเข้าหาหรือออกจากซับเจ็ค ต้องเช็คระยะชัดลึกให้ดี มิฉะนั้นซับเจ็คจะหลุดโฟกัส วิธีที่ค่อนข้างเซฟพอสมควรในกรณีที่ต้องการเคลื่อนกล้องมาก ๆ เช่นถือถ่าย คือการพยายามเลือกใช้เลนส์มุมกว้าง ๆ เข้าไว้เปิดรูรับแสงให้แคบ ๆ ตั้งระยะโฟกัสไว้ที่อินฟินิตี้ (เป็นเทคนิคที่พวกนิวเวฟ และ Wong Ka Wai ผู้กำกับฮ่องกงรุ่นใหม่ชอบใช้มาก เช่นในเรื่อง Chungking Express และ Fallen AngelsหาVDOดูได้ที่ร้านเฟมท่าพระจันทร์) สำหรับมือสมัครเล่นแล้วอาจเป็นการเสียเวลามากเกินไปสักหน่อยหากจะต้องคอยใช้ตลับเมตรวัดระยะชัดลึก ดังนั้นวิธีที่กล่าวมาอาจพอช่วยได้

อีกประการหนึ่งคือการเปลี่ยนฟิล์มโดยใช้ถุงดำ ในการถ่ายทำนอกสถานที่ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนให้เกิดความคล่องตัวเข้าไว้ก่อนออกไปถ่ายทำจริงอย่างช้าที่สุดก็ไม่ควรจะใช้เวลาในการเปลี่ยนฟิล์มนานเกินสิบนาที ยิ่งเปลี่ยนฟิล์มได้เร็วเท่าไร งานก็จะยิ่งเร็วขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้ก็มีปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ

อีก เช่น ลืม ไชลาน ซึ่งทำให้สิ้นเปลืองฟิล์มไปโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้นก่อน กดชัตเตอร์ทุกครั้งต้องถามตัวเองดังนี้

1. ไชลานกล่องจนเต็มหรือยัง
2. โฟกัสชัดเจนหรือไม่
3. วัดแสงได้เท่าไร / รัรับแสงปรับให้ถูกต้องหรือยัง
4. สปีดกล่องตั้งไว้ตามต้องการหรือไม่
5. ฟิล์มยังเหลืออยู่ในกล่องอีกยาวเท่าใด
6. มีวัตถุ, บุคคล หรือสิ่งแปลกปลอมที่ไม่ต้องการหลุดเข้ามาในเฟรมภาพหรือไม่

นอกจากนี้ก็มีปัญหาเรื่องดินฟ้าอากาศที่ผมได้เจอมากับตัวเอง ตอนเช้า แดดจ้า พอบ่ายฝนกลับตกหนัก จะเลื่อนไปถ่ายวันอื่นก็ไม่ได้ ดังนั้นควรเตรียม ตัวให้พร้อม เช่น แอร์มไปด้วยในกรณีที่ไม่น่าจะแน่ใจว่าฝนจะตกหรือไม่ หรือการไป ถ่ายภาพพระอาทิตย์ตก หากฟิล์มหมดม้วนแล้วเสียเวลาเปลี่ยนฟิล์มนานเกินไป ก็คงต้องรอไปถ่ายอีกวันหนึ่ง

ปัญหาเรื่องการขอใช้สถานที่ก็อาจเกิดขึ้นได้ ดังตอนวันปิดกล่องผมได้ขอ สถานที่บริเวณป้อมตำรวจหน้าซอยโรงพยาบาลเจ้าพระยาไว้ โดยยื่นเรื่องไว้กับ สารวัตรจรรยา สน.ตลิ่งชันก่อนหน้าวันถ่ายประมาณสี่วัน ซึ่งก็ได้รับการอนุมัติ ด้วยดีจากท่านรองผู้กำกับฯ แต่เมื่อวันถ่ายทำกุญแจป้อมกลับไปอยู่กับยามรักษา ความปลอดภัยของบริษัทแห่งหนึ่ง(ขอสงวนนาม)ซึ่งอยู่ข้าง ๆ ป้อมตำรวจนั้น และเขาผู้ซึ่งยึดกฎเหล็กประดุจสุนัขเฝ้าบ้านผู้สัตย์ซื่อก็ปฏิเสธจะเปิดป้อมตำรวจ ให้ผม สุดท้ายต้องไปรบกวนตำรวจตัวจริงมาเปิดให้ ด้วยความช่วยเหลืออย่างดี ยิ่งของคุณตำรวจชื่อผู้กองพรหม พานทอง ขอเอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ด้วยความ ขอบพระคุณยิ่ง

นอกจากนี้ก็มีปัญหาเรื่องการเตรียมอุปกรณ์ เช่น การเตรียม ฟิวส์และ หลอดไฟให้พร้อมในกรณีที่ต้องจัดไฟ